

Ministeren for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris tale ved den offentlige høring om nye planteforædlingsteknikker 8. april 2021

Som fødevareminister er jeg glad for at kunne byde velkommen til denne offentlige høring om nye planteforædlingsteknikker.

Høringen om de nye teknikker imødekommer et ønske fra Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg og er som bekendt arrangeret i samarbejde med Det Ethiske Råd. Tak til Rådet for jeres indsats.

Vi skal i dag høre en række interessenters indlæg om nye planteforædlingsteknikker, om deres fordele og ulemper. Og vi skal høre om ønskerne til den fremtidige regulering af teknikkerne.

Det er interessant, og det glæder jeg mig til.

Da jeg tiltrådte som fødevareminister var en af mine prioriteter at styrke dialogen med erhvervet og de øvrige interessenter.

Og jeg vil gerne lytte til, hvad forskere, erhverv, NGO'er og andre interessenter har at sige om dagens emne.

Jeg vil også gerne række hånden ud til Folketingets partier og håber, at vi kan finde et fælles fodslag.

Dagens emne rummer nogle meget principielle aspekter.

Lad mig derfor starte et helt andet sted.

Regeringen har store ambitioner for landbruget. Vi mener, at landbruget spiller en vigtig rolle i den grønne omstilling.

Som I ved, er vi i fuld gang med at diskutere de konkrete rammer og mål for landbrugets udvikling med både erhvervet, andre interessenter og med Folketingets partier.

Uanset, hvordan denne vigtige politiske diskussion ender, og hvad landbrugets konkrete rammer og mål bliver, så er der én vigtig pointe i forhold til dagens høring:

Landbruget vil og skal forandre sig. Det indebærer også et behov for nye afgrøder, nye plantesorter og ændrede dyrkningsformer.

Så vi for eksempel kan få en mere plantebaseret kost og et mere miljøvenligt og mindre klimabelastende landbrug.

Men forandringen er også nødvendig, fordi landbruget er underlagt naturens luner og løbende må tilpasse sig dem.

Klimaforandringerne vil stille nye krav til afgrøderne i form af ændrede vækstbetingelser.

At landbruget skal forandre sig, er der intet nyt i. Det har altid været en grundlæggende præmis.

Det er en stor opgave, vi har foran os.

For at gennemføre den nødvendige forandring af landbruget har vi brug for nye værktøjer.

Det bringer mig tilbage til dagens emne: de nye planteforædlingsteknikker og deres regulering.

Jeg ser de nye teknikker som et værktøj – eller rettere som en hel værktøjskasse.

Jeg regner med, at vi i dag skal høre mere om, hvad den værktøjskasse kan bruges til, og om I overhovedet mener, at det er nødvendigt at tage værktøjskassen i brug.

Som jeg har forstået det, så betyder den nuværende EU-regulering, at de nye teknikker formodentlig kun vil blive brugt i meget begrænset udstrækning i EU. Og kun af de store, multinationale virksomheder.

Det er nemlig kun de virksomheder, som har råd til at opfylde GMO-reguleringens omfattende godkendelseskrav.

EU-reguleringen har altså i realiteten sat en lås på værktøjskassen, og nøglen sælges til en så høj pris, at kun få har råd til at købe den.

Den situation får umiddelbart nogle advarselsslamper til at lyse hos mig.

Skal vi allerede på forhånd fraskrive os muligheden for at bruge den værktøjskasse, som de nye teknikker udgør, når man ser på, hvor store ændringer af landbruget, vi står overfor at skulle gennemføre?

Ikke fordi jeg tror, at de nye teknikker nødvendigvis er et vidundermiddel, som kan løse alle vore problemer. Slet ikke.

Men derfra, og så til at give helt afkald på at bruge de nye teknikker, er der langt.

Det Ethiske Råd udtaler, at det vil være uetisk på forhånd at give afkald på at bruge nye teknikker, hvis de kan bidrage til at løse væsentlige problemer. Det er der en pointe i.

Når det er sagt, så har jeg også forstået, at nogle er bekymrede for, om anvendelsen af de nye teknikker udgør en risiko for miljøet eller for mennesker og dyrs sundhed. Den bekymring skal vi naturligvis tage alvorligt.

Omvendt skal vi være opmærksomme på, at der også kan være risici forbundet med ikke at tage teknikkerne i anvendelse og dermed give afkald på de muligheder, de giver.

Vi skal på EU-niveau finde en fornuftig balance mellem disse forskellige hensyn.

Fra regeringens side finder vi de nye planteforædlingsteknikker interessante, fordi de kan have potentiale til at løse nogle af de store udfordringer på fødevarerområdet. Og samtidig kan de spille en positiv rolle for arbejdet med FN's verdensmål, herunder klimamålene.

Vi bør være åbne og konstruktive i forhold til de nye teknikker. Det er et følsomt emne, og derfor er debatten også meget vigtig.

Fra regeringens side har vi bakket op om EU-Kommissionens undersøgelse af mulighederne for at revidere EU's regler om planteforædlingsteknikker.

Vi ser derfor frem til resultatet af undersøgelsen, som forventes at foreligge ved udgangen af april.

Og jeg ser meget frem til oplæggene, som vi skal høre i dag.

Tak for ordet.